

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

अपिदेवानजानंतिगुह्यमाद्यंजगत्पतिं ॥ नारायणं परं देवं परमात्मानमीश्वरं ॥ २१ ॥ ज्ञानयोनिं हरिं विष्णुं मुमुक्षूणां परायणं ॥ परंपुराणं पुरुषं पुराणानां परंच
यत् ॥ ३२ ॥ एवमादिगुणानां ते कर्मणां दिवि चेह च ॥ अतीतभूतभव्यानां संख्यातात्र न विद्यते ॥ ३३ ॥ सर्वतो रक्षणीयाः स्म शक्रेण वेदिवौ कसः ॥ यैस्त्वं सर्व
गुणोपेतः सुहृन्नुपपादितः ॥ ३४ ॥ इत्येवं धर्मराजेन हरिरुक्तो महायशः ॥ अनुरूपमिदं वाक्यं प्रत्युवाच जनार्दनः ॥ ३५ ॥ भवता तपसो ग्रेण धर्मेण परमेण च ॥
साधुत्वादाजं वाचैव हतः पापोजयद्रथः ॥ ३६ ॥ अयं च पुरुषव्याघ्रत्वदनुध्यानसंवृतः ॥ हत्वा योधसहस्राणि न्यहन् जिष्णुर्जयद्रथं ॥ ३७ ॥ कृतिवैवाहुर्वीर्यवत्
थैवासंभ्रमे पि च ॥ शीघ्रतामो घबुद्धित्वेनास्ति पार्थ समः क्वचित् ॥ ३८ ॥ तदयं भरत श्रेष्ठ भ्राता ते धय दर्जुनः ॥ सैन्यक्षयं रणे कृत्वा सिंधुराजशिरोहरत् ॥ ३९ ॥
ततो धर्मसुतो जिष्णुं परिष्वज्य विशापते ॥ प्रमृज्य वदनं तस्य पर्याश्रासयत प्रभुः ॥ ४० ॥ अतीव सुमहत्कर्मकृतवानसि फाल्गुन ॥ असत्यं चाविषत्यं च देवैरपि
सवासवैः ॥ ४१ ॥ दिष्ट्या निस्तीर्णभारो सिंह तारिश्वासि शत्रुहन् ॥ दिष्ट्या सत्याप्रतिज्ञेयं कृताहत्वा जयद्रथं ॥ ४२ ॥ एवमुक्त्वा गुडाकेशं धर्मराजो महायशः ॥
पस्पर्शपुण्यगंधेन पृष्ठे हस्तेन पार्थिवः ॥ ४३ ॥ एवमुक्तो महात्माना बुभो कैशव पांडवौ ॥ तावब्रूतां तदा कृष्णो राजानं पृथिवीपतिं ॥ ४४ ॥ तव कोपाग्निना दग्धः
पापो राजा जयद्रथः ॥ उत्तीर्णं चापि सुमहद्वार्तं राष्ट्रबलं रणे ॥ ४५ ॥ हन्यते निहताश्चैव विनक्ष्यंति च भारत ॥ तव क्रोधहतात्येते कौरवाः शत्रुसूदन ॥ ४६ ॥ त्वां हि च
क्षुर्हणं वीरकोपयित्वा सुयोधनः ॥ समिच्चवंधुः समरे प्राणां त्यक्ष्यति दुर्मतिः ॥ ४७ ॥ तव क्रोधहतः पूर्वदेवैरपि सुदुर्जयः ॥ शरतल्यगतः शते भीष्मः कुरुपिताम
हः ॥ ४८ ॥ दुर्लभो विजयस्तेषां संग्रामे रिपुघातिनां ॥ यातामृत्युवशं ते वियेषां क्रुद्धा सि पांडव ॥ ४९ ॥ राज्यं प्राणाः श्रियः पुत्राः सौख्यानि विविधानि च ॥ अचि
रात्तस्य नश्यंति येषां क्रुद्धो सिमानद ॥ ५० ॥ विनष्टां कौरवान् मन्यस पुत्रपशुबांधवान् ॥ राजधर्मपरे नित्यं त्वयि क्रुद्धे परंतप ॥ ५१ ॥ ततो भीमो महाबाहुः सात्य
किश्चमहारथः ॥ अभिवाद्य गुरुं ज्येष्ठं मार्गणैः क्षतविक्षतौ ॥ ५२ ॥ क्षितावास्तां महेश्वा सौपांचाल्यपरिवारितौ ॥ तौ दृष्ट्वा मुदितौ वीरौ प्रांजलीचाग्रतः स्थितौ ॥
॥ ५३ ॥ अभयं नंदकौंतेयस्तावुभौ भीमसात्यकी ॥ दिष्ट्या पश्यामि वां शूरैर्विमुक्तौ सैन्यसागरात् ॥ ५४ ॥ द्रोणग्राहदुराधर्षाद्वादिदं क्यमकरालयात् ॥ दिष्ट्या
विनिर्जिताः संख्ये पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ ५५ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥